

НАРОД

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Коломбо број 6.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

»Народ« излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

СРБИЈИНА ПРИВРЕДА ПРЕД 1912. ОД КОСТЕ СТОЈАНОВИЋА

II

Млинарска индустрија у нашој народној индустрији долази на прво место. Ми имамо 250 парних млинова у вредности 10.000.000 динара (у 1909). Овај број заједно са воденицама, може да задовољи потребе земаљске потрошње. Брашна се извози врло мало; 1909 извезено је само 120.000 тона.

На другом месту долази пиварска индустрија. У Србији има пет великих пивара, чија је укупна вредност била 5.000.000 динара, а годишња производња 112 хиљада хектолитара (статистика од 1909.). Поред тога, има још неколико малих пивара. Готово цела продукција троши се у земљи; извозе се само мале количине у Бугарску и Турску.

Затим имамо две фабрике шећера, које годишње производе 120 хиљада центи. Ангажовани капитал у ове две фабрике је 12 милиона динара.

Друге су фабрике ове: две фабрике конопље, које производе 12.000 центи годишње, и то се све извезе, две фабрике тканина, једна предоница, четири фабрике кожа, две фабрике обуће, две фабрике стакла, шест фабрика сапуна, две ливнице. Поред тога има у Србији још доста малих фабрика, чији основни капитали варирају између 100 хиљада и 250 хиљада динара.

игра важну улогу. Њена производња, која је 1900 представљала вредност само од 2 до 3 милиона, попела се у 1912 на 12 милиона динара. Главни производи српске рударске индустрије су угљ, гвожђе, злато, бакар, олово и антимон. Већина метала из рудника у Србији извози се на страну, нарочито бакар. Што се тиче угља, ми га имамо доста, али, пошто рудници нису довољно експлоатисани, производња је недовољна за земаљске потребе. Ако ова врста индустрије узме већи полет, моћи ћемо да га извозимо у великим количинама.

Што се тиче српске трговине, може се рећи да су сви напори наше спољне политике били посвећени томе, да се осигура нашој отаџбини слободан економски развој.

Статистички подаци за 1911 показују ово о нашем извозу и увозу:

Немачка увезла у Србију у вредности динара 31.347.000, а извезла из Србије 28.933.000 динара; Америка увезла 2.136.000, а извезла 3.609.000; Енглеска: 9.524.000 наспрам 87.000; А. Угауска: 47.448.000 наспрам 48.433.000; Белгија: 2.081.000 наспрам 6.142.000; Босна 220.000 наспрам 112.000; Бугарска 697.000 наспрам 2.802.000; Данска: 2.000, не извози; Египат: не увози, 2.000; Шпанија: 72.000, не извози; Француска 5.746.000 наспрам 3.841.000; Грчка: 325.000 наспрам 110.000; Хо-

ландија: 509.000 према 7.000; Италија: 4.861.000 према 4.394.000; Црна Гора: 69.000 према 3.000; Норвешка: не увози, 5 хиљада; Португалија: 9 хиљада, не извози; Румунија: 1.539.000 према 6.141.000; Русија: 3.392.000 према 53.000; Швајцарска: 1.553.000 према 258.000; Шведска: 80 хиљада, не извози; Турска: 3.814.000 према 11.984.000; — укупно увезено у Србију 115.424.000, а извезено из Србије 116.916.000 динара.

По врсти артикала увоз и извоз 1911, изражен у хиљадама динара био је овакав: земљорадничких производа увезено 15.143, а извезено 60.202; стоке и сточних производа увезено 10.445 извезено 38.130; шумских производа 2.262 према 858; производа пољопривредне индустрије 4.375 према 3.733; производа за исхрану 544 према 853; руда и каменог угља 6.936 према 718; артикала справљених машћу, угљем или воском 879 према 18; хемијских и фармацајских производа 7.573 према 288; текстилне материје и њених производа 31.326 према 2.143; сирових и израђених кожа 4.140 према 37; каучука и гутаперке 435 према 1; плетених предмета од траве 79 према 1; четака, метала и решета 84 према 4; прерађеног дрвета и покућства 1.671 према 66; хартије и папирних ствари 2.210 према 9; књига и слика 302 према 19; израда од камена, асфалта, гипса и цемента 315 према 43; земљаних предмета 1303

према 109; стакла и стаклених ствари 1.520, не извози се; драгоцених предмета и накита 843, не извози се; једноставног и израђеног метала 19.461 према 9.657; машина, апарата и електротехничких артикала 11.861 према 28; уметничких научних ствари 489, не извози се; сатова, оружја и играчки 1.138 не извози се. Укупно увоза 125.334, а извоза 116.917 динара.

ЗАЈЦОВ ГОВОР

Париз. — Јављају из Цариха, да говор социјалистичког посланика Зајца тексуелно гласи овако: «Не можемо да одобримо ратне кредите, нарочито данас кад рат постаје отворено завојевачка. Аустријанци не смеју жртвовати своја средства за бугарске империјалистичке смерове. Следствено, нико не може лака срца одобрити мир са Румунијом. Извесно је исто тако, ни мир наметнут Русији није корак ка миротворству, ни етапа ка пацификацији света, ка међународном праву, ка разоружању и трајном миру. Напротив, уговори које су централне силе наметнуле имају само ту одлику да још више раздраже наше непријатеље и да изазову наставање рата. Ми морамо одвратити владу од такве политике. Та ће политика одвести на оружану целог света против централних држава».

ЈЕДНО ПРИЗНАЊЕ

Базел. — Очеvidно, ради одговора на жестоке нападе против заједнице аустро немачке а поводом мира са Украјином, једна званична нота из Беча каже,

да у немачким парламентарним круговима постоје сигурна обавештења, противно пољским тврђењима, како Немачка није вршила никакву пресију при закључивању мира. Конвенције које се односе на одређивање границе искључиво су дело Черниново. Што се тиче изјава Сајдлерових о начину ревизије границе, њих треба сматрати као концесију Украјинаца и као компензацију што их је Аустрија помагала.

ЗАПАДНИ ФРОНТ

Париз. — Потпуковник Русе у «Ла Либерте» пише: «Не треба се варати, напад ће бити жесток, али морамо рећи и то, да ако не успе као што поуздано верујемо, онда ће бити крај. Где ће избити напад, мало нас се тиче, јер то је ствар команде да одреди правац према датим средствима.

Ја мислим, да ово неће бити напад ограничен на један известан сектор, као што је био Верден, горка успомена за непријатеља, већ ће бити широког обима који ће имати од један пут више објеката».

БОМБАРДОВАЊЕ

Лондон. — Енглески су авиатичари по дану јако бомбардовали Мажанс и Штутгарт. На скретнице и радионице бацили су преко једну тону експлозива, а у Штутгарту су још бацили једну четвртину тоне на фабрике Дајмцер и на станицу, где је запаљен један воз.

Напори непријатеља да спречи авиатичаре у њиховом раду били

су безуспешни. Сви су се апарати вратили неповређени, само се један морао спустити на земљу.

ГРЧКА СКУПШТИНА

Атина. — Грчка скупштина почела је јуче рад. За председника изабран је Софулис са 178 од 187. Данас извршиће се избор потпредседника и секретара. У току недеље поднеће се скупштини буџет као и разни пројекти економске, војничке и судске природе, између којих биће пројект о вишем судском савету. Рад скупштински биће кратак.

ВОЗ НА ЛА МАНШУ

Руан. — Пројект, да се Француска, помоћу лађе за пренос возова, споји са Енглеском, а који је од дуго година препоручивао народни посланик и председник енглеске Трговачке Коморе, Пол Бињол, остварио се. Први воз из Енглеске прешао је на овој лађи канал Ла Манш и сисао је на пругу код Диена.

ПРОТИВ ОФАНЗИВЕ

Лондон. — Према многим знаковима рекло би се, да се немачки војници не одушевљавају много за нову офанзиву. Неки војници, који су на пролазу кроз Берлин покушали да се удаље од својих пукова били су стрељани у самој вароши; приликом једне од ових егзекуција убијен је један дечак.

Нерасположење војника према амбицијама странке немачке отаџбине показало се у више прилика, нарочито, кад је ова странка приређивала зборове.

ФЕЉТОН

МИЛАН БОЈОВИЋ

Крајем новембра 1917, у моменту када су се болшевици борили са провизорном владом око Москве, преминуо је у овој престоници своје друге отаџбине Русије, Милан Бојовић, публицист и новинар српски и руски. Догађаји су учинили те му се није могла на време указати потребна нега, и он је подлегао у најбољој снази, у четрдесет осмој години.

Рођен је 1871 у Рашки. Детињство је провео у Ивањици, где је свршио основну школу, а затим је наставио школовање у Београдској Реалци. Уз припомаћ Митрополита Михаила, а по жељи својих родитеља, имао је да се ода богословској науци, и због

тога је свршио Кијевску Семинарију, а намери је била да настави ове студије у Духовној Академији у Казану.

Али осећају, које је Бојовић гајио према својој другој отаџбини, вукли су га Москва, коју је он сматрао као душу Русије, љубљене мајке словенске. Из ових ватрених жеља, он ступи на Московски Правни Факултет, вршећи и дужност секретара Српског Конзулата. Протежиран и храбрин од чувеног московског публициста и адвоката Плевако, Милан Бојовић је, крајем 1894, био један од књижевника и новинара који су покренули у Москви велики свакодневни лист «Рускоје Слово». У

њему је он уређивао одељак за спољну политику. Кад је лист откупила велика издавачка кућа И. Д. Ситин, директор повери младоме Србину, чији је таленат оценио, главно уредништво књижевног илустрованог часописа «Искре», коју је он после уређивао до последњег часа изванредно брижљиво, што му је задобило сталну наклоност читалаца и признање издавача, као и свих сарадника, које је он умео да окупи око себе, са оном својом особитом способношћу за организацију.

За време сесија Думе, он је, по угледу на француску издања, створио биографски годишњак руских посланика под насловом «Наши посланици», а од пројеката које је желео да оствари био је и тај да исти такав годишњак изда за

будућу Уставотворну Скупштину. И ако је живео у Русији и радио на руској штампи, Бојовић није никада заборављао Србију и сарађивао је на «Политици» и другим листовима. У отаџбини је уживао велико поштовање, што показује и понуда учињена му да се кандидује за народног посланика. Много пута и краљ Петар и краљ Никола хтели су да му одреде хононар за велике услуге које је он непрекидно чинио својој земљи, али он је увек одбио. Цењен и вољен од својих земљака у српској колонији у Москви, Милан Бојовић је био у свима српским удружењима у Москви; био је председник «Југославије» и члан одбора академског удружења «Невесине».

За време овог рата Бојовић је био ватрени брани-

лац српске ствари у Русији, а 1915, не могући више остати далеки сведок догађаја који су се одигравали у његовој домовини, дошао је у Ниш, одакле је пратио српску војску при њеном чувеном повлачењу. Тако је непосредно познао сав јад и све ужасе рата. Вратио се у Москву јако депримиран, али поуздан, мимо свега, у крајњи успех. Он се баца на посао са још већом ревношћу. У последње време, за време руске револуције, његово родољубиво срце стезало се са истим непокојетвом због судбине и једне и друге земље, којима је он посветио цео свој живот, мале Србије и велике Русије, удружених у заједничком циљу стварања Велике Србије. Ето тако карактерише један од његових колега његов последњи рад и стање

његове душе, када је «Рускоје Слово» посветило читаву серију чланака драгоме покојнику под потписом пшваза А. Јужина Сумбатово великог руског драмског уметника, политичког уредника Пономарева, и других сарадника «Руског Слова» и «Искре».

На погреб Милана Бојовића слегла се читава српска и југословенска колонија, књижевнички и новинарски свет. Наравно, на челу је била целокупна редакција «Рускога Слова».

Додајмо, да је вила Милана Бојовића у Београду, коју је он из успомене на Москву назвао «Бјелокаменија», у којој су становали његови стари родитељи, била потпуно разрушена приликом најезде Аустријанаца и оставила несрећне старе без крова. Судбина му ни овај бол није могла уштедети.

(«Ла Серби») Н.

На једној од ових манифестација војници су енергично протествовали против гледишта пангерманиста. У једном од својих последњих бројева »Форверц« уверава, да врховна команда држи војнике на фронту, да би спречила, да не шире своје осећаје у позадини.

Људи из ландштурма од четрдесет и пет година нису још повучени из борбене линије.

ВИАЗОН ЗА РУМУНИЈУ

Њујорк. — Њујорк Сунде јавља, да ће Виазон у једном јавном говору изразити симпатије Сједињених Држава према Румунији и изјавиће, да насилни мир, који је Румунији наметнут, није дефинитиван, јер је признао ниједан цивилизовани народ.

ГОВОР М. И. ПУПИНА

У Свти Хол у Њујорку држао је професор Пупин овиј говор приликом доласка српске мисије:

»Близу овог места, на коме сада стојимо, прочитана је 1776. године изјава о независности Америке и поздрављена једидушном радом грађана и државе Њујорка. Ова је изјава први пут објавила свету једну нову политичку веру, која потврђује да у свету постоје извесна непроменљива права, која управо сматрамо ми, слободни грађани Америке, божанским правима човека.

Караџорђе, ваш велики народни јунак, Караџорђе, храбри вођа храброг народа, Караџорђе, дед нашег доброг Краља Петра Караџорђевића, јесте, баш тај Караџорђе бесте ваш први неустрашиви апостол ове нове вере, када се оно 1804. године на челу једне јуначке друштине српских сељака подиже противу турског насиља и започео ону славу борбу за божанско право Срба, витешких прадедова данашњег народа у Србији. У овој славној борби, која трајаше пуних 25 година, родила се независна и демократска Србија. Дивни дух племените демократије, који пролази кроз све ваше установе, овлашћује Србију да убрзо себе у један од првих пунољак Америке Изјаве о Независности. То дубоко веровање у божанско право човека, први пут потврђено у америчкој Изјави о Независности, створило је прву најачу везу између народа Србије и Сједињених Држава.

Ми, грађани града Њујорка, добро познајемо историјску борбу, слободне Србије за опстанак њене демократије и њене независности. Нама је познато родољубиво јунаштво Србије у овим борбама, али и ако је ово јунаштво било силно ипак оно никада не достиже веће висине него што је ова божанска висица, коју достиже Србија у њеној данашњој борби. Победе на Цору и на Руднику остаће за вечита времена као дивни примери јуначког родољубља, које без страха даје и жртвује све на олтару народне ча-

сти. Овим победама ви сте покорили и смрвили једног моћног непријатеља, који се устремео на вашу народну част, и нисте подлегли све догле, докле Србији не забоду нож у леђа један нови и подмукли непријатељ. Овим лукавством Србија је изгубила све, само не народну част.

Али је Србија овим поразом испред надмоћних дивљих и подмуклих непријатеља, задобила велику духовну победу: она је освојила срца целога света; освојила је срца америчког народа. Успомена на оне Американце и Американкиње, вама толико миле, који жртвоваше животе за вашу јуначку земљу а који сада мирно почивају у светој земљи Србије, сведочи да је срце америчког народа увек било, а и данас је, уз вас, наш узвишени председник Вилсон имао је на уму и у срцу ваш јуначки народ поред јуначког народа Белгије када је објавио свету његово велико начело самоопредељења и тиме свима малим и потиштеним народима пружио једно ново оружје да бране оно божанско право, које им је обећано први пут америчком Изјавом о Независности. Ми смо уверени, да ће мала Србија, мала по простору али велика душевно, васкрснути, и да ће њена храбра браћа, Срби, Хрвати и Словенци, који живе ван Србије, истргнути ово рајско оружје и да ће се раме уз раме армија Сједињених Држава борити за демократију света. Нека би Бог благословио ову праведну борбу њихову, и нека би демократска Србија уједињена са својом браћом, Србима, Хрватима и Словенцима, васкрсла из ове велике борбе славија него што икад беше. Ми вас поздрављамо, славији председници Србије; приђите нашим срцима и нашем огњишту, и преко вас поздрављамо нашег доброг и светог Краља Петра I; ми поздрављамо његово Краљевско Височанство Престољонаследника Александра Караџорђевића и његову јуначку војску, а више свега ми поздрављамо велики и славији народ Србије!

Службени кругови у Сједињеним Државама кажу, да ће Америка радити на интегралном успостављању румунске краљевине и да ће то поставити као главни услов за закључење општег мира.

НОВА ВЛАДА?

Петроград. — »Правда« пише да је један бивши министар председник из доба царства образовао у Пекингу нову руску владу за Даљни Исток. Ова ће се влада преместити у Сибир, чим се савезничке трупе искрцају у Владивостоку.

ИТАЛИЈАНСКИ ФРОНТ

Рим. — Према ратним дописницима са италијанског фронта, аустријски генерал Боројевић има 60 дивизија, рачунајући ту и 10 које су недавно дошле са руског фронта. Кретање трупа наставља се у непријатељској позадини. Аустријску војску из прве линије смениле су свеже трупе, међу којима су и делови из класе 1900.

АЛАНДСКА ОСТРВА

Париз. — Немци још нису успели да заузму Аландска острва због упорног отпора дрвене гарде.

Дневне Вести

ТРГОВАЧКА МИСИЈА

Према вестима објављеним у »Тајмс«, на банкету који је у Лондону приредило у част српске трговачке мисије Удружење Трговачких Комора Велике Британије присуствовали су од Срба: г.г. Јован Јовановић српски посланик у Лондону, Чед. Мијатовић министар у пензији, др. А. Трумбић председник Југословенског Одбора, др. Вој. Маринковић народни посланик, јеромонах др. Николај Велимировић, Коста Ризнић председник Трговачке Коморе, Милорад Павловић члан Трговачке Коморе, Мих. Драгићевић члан Индустриске Коморе и директор Прометне Банке, Малиша Атанацковић члан Трговачке Коморе и председник Ужичког Електричног Друштва, Игњат Бајло ни председник Индустриске Коморе, Милорад Зебић секретар Министарства Народ. Привреде, Влад. Илић потпредседник Индустриске Коморе, др. Коста Јовановић секретар Трговачке Коморе, др. Борђе Бурић доцент Универзитета и трговински аташе при посланству и др. Павле Каровић-Лебл секретар мисије.

МОБИЛИЗАЦИЈА

Пишући о досадашњим резултатима мобилизације у старој и новој Грчкој, грчки листови тврде да су они потпуно задовољавајући.

ЈЕВРЕЈСКИ ПРАЗНИК

Солунски сионисти намеравају да ове године на врло свечан начин прославе свој празник Сионизма »Јом Ашкел«, кога дана

сви они који ступају у Светску Сионистичку Организацију плаћају обавезни и једнаки улог, зван »ашкел« по називу старог јеврејског новца.

ТРОЦКИ ОДСТАЈА

Петроград. — Троцки је званично објавио да напушта управу над спољним пословима.

НОВЧАНЕ ПОШИЉКЕ ЗА КРАЈЕВЕ ПОД БУГАРИМА

Нишка агентура Бугарске Народне Банке позива преко нишких новина ова лица да подигну новац, рачунајући суме у левима, који је на њихову адресу упућен.

Пожаревац

Ксенофон Мантић каф. за Ристу Тасића уч. за Петра Тодоровића уч. с. Влашки До 361—, Ксенофон Мантић каф. за Ристу Тасића уч. с. Тринавац 309/40, Ксенофон Мантић каф. за Христину Пешић уч. 259/80, Ксенофон Мантић каф. за Мил. Томић ул. Пожарев. с. Беране 218/40, Стева Максимовић адв. за Живојина Трифунчића учитеља, Пожаревац. Куманово 382/20, Милица Андрејић фармац. у дрог. Чечелски Пожаревац —, Миладин Стефановић терз. Пожаревац 152—, Стева Максимовић адв. за Иконију Л. Стојадиновић, с. Петровац 121/20, Миле Ник. Јовановић уч. 386/70, Даница В. Лукић за Лепосаву Настаја Јовановића управ. фонд. 257/84, Лепосава Мих. Јовановић кас. 386/76, Христина Јовановић жена свешт. с. Дубравица 386/76, Даринка Сим. Јовановић ж. пуковникова 515/68, Бајло ни и синови, за Љуб. Мих. Јеротијевића уч. с. Петка 386/76, Настасија Косте Јанковића нач. жена 386/76, Мица Драгутина Јанковића, капетана 128/29, Јелена Илић попадија 386/70, Драгиња Драгољуба Илића суд. чиновн. 128/28.

САОПШТЕЊА

Милутин Николић лојач (Екшесу) тражи Живојина Николићаније поднаредника митраљеског одељења број п. 315 при дринској дивизији, за кога не зна где се сада налази.

Божа Богатовић, поднаредник болничке чете п. бр. 216, моли свога ујака Љубомира Симоновића учитеља да му се јави на горњу адресу како би му могао послати извештај од куће.

У Генералном Конзулату постоје за ова лица писма, која су достављена из Атинске Банке: Петра Стојановића; Грша М. Гр. Ристићеву (2); Рудолфа Воча; Ванђела Икономовића; Петра Стојковића; Радивоја Туцаковића; Др. Пешића потпуковника; Тодора Томића; Цветка Борђевића и Љубомира Диковића. — Моле се именовани да се са својим легитимацијама пријаве Конзулату ради пријема писма.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Преко ноћ доста живо бомбардовање на десној обали Мезе, у Лорену, у области Рејона и Анжервилера. Оборен један немачки аероплан и заробљено у њему два официра.

23 сата. — Међусобна артиљеријска борба у Аргони, врло снажна у Шампањи, нарочито у бреговима. На Вевру успешан испад једног америчког одељења јужно од Ришкура.

Авиатика. — Прекјуче оборена три немачка апарата и један јако оштећен. Ноћу између 26 и 27 оборена су три немачка апарата.

Извештај штаба Источне Војске. — У области Вардара сукоб патрола; Бугари су натерани у бегство, заробљени и побијени. Успешна српски препади на Добром Пољу. Авиатика енглеска и француска бацила је 1600 кила експлозива и изазвала пожаре у депонима, коморама и логорима у Ру-

пелу, Демир Хисару и северно од Витоља.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Аустралијанци су извршили успешан препад иточно и североисточно од Мееине. Добили су и заробљеника. Обострана артиљеријска акција југоисточно од Армантијера, иточно и североисточно од Ипра.

Доцније — Јутрос је, после снажног бомбардовања, једно јако непријатељско одељење нанало португалске положаје, али је потпуно покошено нашом бочном ватром.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Прекујче је наша артиљерија била врло активна на висоравни Трнеца и Азнаго и тукла је са успехом непријатељске батерије на левој обали Пјаве.

Непријатељска ватра била је живља у Вал Астико и иточно од Бренте. Пет непријатељских аероплана оборено је. Преко ноћ наши аероплани поновили су бомбардовање непријатељских аеродрома.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон. — Открића о немачким интригама у Финској која је донео један немачки службени лист произвела су у Шведској и Норвешкој болан утисак. Сва скандинавска штампа не говори више о руској опасности већ о погибли од Немаца.

Лондон. — Према вестима из Штокхолма, Немци намеравају да од Финске створе краљевину.

Берн. — Немачка влада тражила је од Рајхстага нови кредит од 15 милијарди.

Лондон. — »Тајмс« пише, да су турски делегати отпочели преговоре са Кавкаском републиком.

Париз. — Амерички министар војни Бекер посетио је амерички сектор на западном фронту. Изјавио је да је циљ његовог пута да убрза и појача учешће Америке у садашњој борби, у чији исход нема никакве сумње.

Лондон. — Одржава се и даље вест да је књаз Љвов, који се сада налази у Пекингу, обрзавоао антимакеималистичку владу, која ће помагати јапанске трупе у извршењу њихових задатака.

Рим. — Румунски германofil Маргиломан доћи ће на место Авересково.

Вашингтон. — Сви привреници у Сједињеним Државама биће употребљени за израду ратног материјала. О томе је поднет нарочити законски пројект Конгресу. Он ће осигурати производњу муниције у највећем степену, не кришећи права слободних радника.

Рим. — »Епока« објављује интервју са једним румунским дипломатом, који изјављује, да сви Румуни жале због насилног акта Румуније и каже да ће Румунија, кад је савезници буду могли помоћи, поново за своју независност жртвовати територију, и војску која јој остаје.

Лондон. — »Манчестр Гвардијан« мисли да будућа немачка офанзива неће бити на француском већ на италијанском фронту.

Њујорк. — Званично је саопштено, да су расходи Сједињених Држава око милијарду долара месечно. Укупан расход за фебруар био је 1.200.878.608 долара, од којих 665 и по милиона су чисти ратни издаци а 225 милиона зајмови Савезницима. У фебруару је извезено за савезничке земље 553 хиљаде тона цералија и брашна.

ДЕПЕШЕ „НАРОДА“

Атина. — Из Париза: Енглеска и јапанска флота стигла је у Владивосток. Транспорти са јапанским трупама стигли су у луку. Књаз Љвов прати Јапанце.

Париз. — У Тулон је приспело 5000 српских добровољаца из Америке.

Атина. — Из Париза јављају Прогресу: Одеса телеграфски тражи од Петрограда помоћ за одбрану вароши од украјинских и немачких трупа. Створили су се јеврејски добровољачки пукови и закледи се да ће бранити варош.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ

Ноћас смо артиљеријском ватром растерали непријатељске војнике у пределу јужно од Градешнице.